

Κάθε τι που μαθαίνει ο άνθρωπος, πέραν πολλών άλλων πραγμάτων, θα έπρεπε να έχει ως σκοπό να τον βοηθήσει στην επίλυση θεμάτων που τον αφορούν ιδιαίτερα στην εποχή του, θεμάτων που σχετίζονται με τη ζωή και την πρόοδό του στην οδό της εξελίξεως του ανθρώπινου είδους!

Σήμερα ένα τέτοιο θέμα είναι ο συλλογικός τρόπος ζωής των ανθρώπων, για το καλό του συνόλου και του ατόμου! Η διαπαιδαγώγηση, όμως, που προσφέρεται στις γενιές των ανθρώπων δεν συμβάλλει και τόσο πολύ σε αυτή την κατεύθυνση!

Η Ανομοιότητα, νόμος του φυσικού κόσμου, χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή στην κατανόησή της, ώστε να αποτελέσει κλειδί για τη λύση του προβλήματος της Συλλογικότητας! Όταν συναντιώνται δύο άνθρωποι, λόγω της διαφορετικότητας και της ικανοποίησης των αναγκών τους, επιζητούν να επιβληθούν ο ένας στον άλλον – συσχετισμός δυνάμεων - για να μπορεί να επωφεληθεί, αυτός που θα επιβληθεί, από την εκμετάλλευση των ικανοτήτων του άλλου. Αυτό γιατί θεωρεί το άτομο ότι με αυτόν τον τρόπο θα ικανοποιήσει την τριπλή

προσπάθειά του στην καθημερινή ζωή, για την επιβίωσή του, τη διατήρηση του είδους του και την ελευθερία και ανεξαρτησία του!

Αυτός, ο οποίος κατορθώνει να επιβληθεί στον άλλο, ως ισχυρότερος, δεσμεύει την ελευθερία του πλησίον του, τον υποτάσσει, κατ' αρχάς υλικά, αλλά με το χρόνο συναισθηματικά και διανοητικά.

Ο δε υπόδουλος, επειδή τα πάντα είναι σχετικά στον κόσμο μας, βρίσκεται συνήθως σε κατάσταση συνεχούς ανησυχίας και δυσαρέσκειας! Παρατηρείται ότι κάθε τόσο ωθείται, κυρίως από άλλους, να αντιδρά για να ανακτήσει την ελευθερία του.

Αυτή η κατάσταση παγιώνεται μέσα στο χρόνο και τα αποτελέσματα φαίνονται κυρίως όταν το άτομο ξυπνάει από τον λήθαργο της πλαστής “ευημερίας και ευτυχίας”, συνήθως σε δύσκολες εποχές για όλους!

Όταν η αφαίρεση των υλικών αγαθών υπερισχύει της πρόσθεσης και του πολλαπλασιασμού τους, τότε συνειδητοποιείται η διαίρεση εγκαταστημένη μέσα στην ανθρωπότητα, ως ασθένεια πλέον του συνόλου και όχι μόνο του ατόμου!

Γι' αυτό και σε τέτοιες περιόδους παρατηρείται μια ευαισθητοποίηση των ανθρώπων, μια ιδιαίτερη τάση για αλληλεγγύη, ένα έστω και φαινομενικό και πρόσκαιρο ενδιαφέρον για τον πλησίον και το σύνολο!

Πόσο θα κρατήσει αυτό; Συνήθως όσο διαρκεί η γενικότερη δυσκολία επιβίωσης των ανθρώπων! Η ιστορία της ανθρωπότητας έχει δείξει πολλές τέτοιες περιόδους! Μετά επιστρέφει ο άνθρωπος στην επιφάνεια και συνεχίζει τη ζωή του σαν να μην συνέβη τίποτε! Η λήθη σκεπάζει τα βιώματα!

Και όμως κάποτε διδάχθηκαν οι άνθρωποι τον Νόμο της Αγάπης!

Έλκονται από αυτό τον νόμο και προσπαθούν να τον ζήσουν στην καθημερινή ζωή τους; Πόσο ενδιαφέρονται για τον πλησίον τους; Πόσο ενδιαφέρονται για το Όλον; Πόσο συνδέουν την ευτυχία τους με την ευτυχία του συνόλου; Πόσο βλέπουν τα πράγματα με την

ματιά του συνόλου και όχι του ατόμου; Μήπως είναι καιρός να αλλάξουμε τρόπο με τον οποίο βλέπουμε τα πράγματα γύρω μας; Μήπως χρειάζεται να προσέξουμε περισσότερο και σοβαρά την ενότητα, γιατί σ' αυτήν κρύβεται η ελευθερία και ανεξαρτησία; Την διαίρεση την έχει ζήσει σε όλη της την μεγαλοπρέπεια η ανθρωπότητα! Θα ταλαιπωρηθεί ο άνθρωπος μέχρι να συνειδητοποιήσει και να εφαρμόσει αυτό που ήδη γνωρίζει! Την Αγάπη!

Η Αγάπη όμως δεν είναι θεωρία, δεν είναι λόγια, δεν είναι συνθήματα!

Είναι Βίωμα, είναι Πράξη Ελευθερίας και Ανεξαρτησίας!

Σταμάτης Τσαχάλης